

Sygn. akt *I ACa 334/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSA Krzysztof Józefowicz**

Sędziowie: **SA Andrzej Daczyński (spr.)**

SA Jan Futro

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2016 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.**

przeciwko **E. L.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 21 grudnia 2015 r. sygn. akt IX GC 425/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 75.600 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 6 maja 2015 roku, a w pozostałym zakresie oddala powództwo;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.870 zł tytułem kosztów procesu;

I. w pozostałym zakresie apelację oddala;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.346 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Andrzej Daczyński SSA Krzysztof Józefowicz SSA Jan Futro

Sygn. akt I ACa 334/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 21 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił powództwo (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. przeciwko E. L. o zapłatę i orzekł o kosztach postępowania.

Sąd ten ustalił w motywach rozstrzygnięcia, że pozwana zawarła 1 października 2012 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej umowę kredytową nr (...) z R. Bank (...) S(...)uzyskując kredyt na 75.600 zł. Zgodnie z § 2 pkt 4 Regulaminu kredytu w rachunku bieżącym dla małych przedsiębiorstw w (...) Bank (...) SA. kredyt został udzielony pozwanej na dwanaście miesięcy i zostałby automatycznie przedłużony na kolejne dwanaście miesięcy, jeśli kredytobiorca wywiązywałby się z warunków umowy.

3 lutego 2014 r. (...) Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny (dalej (...)) nr (...) przeciwko pozwanej, obejmujący zobowiązania pozwanej z ww. umowy kredytowej w wysokości 83.201,83 zł, na którą składały się: należność główna 78.912,45 zł oraz odsetki 4.289,38 zł.

Postanowieniem z 1 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P. nadał klauzulę wykonalności wskazanemu (...).

3 października 2014 r. na (...) Bank (...) S.A. zostały przeniesione prawa i obowiązki komandytariusza (...) sp. z o.o. sp. k. 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. wniósł do wskazanej spółki wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z umów kredytowych, których stroną jest (...) Bank (...) S.A. i niespłaconych do momentu wniesienia ich do spółki. Na te wierzytelności składały się roszczenia o spłatę kapitałów kredytów i o wszelkie świadczenia uboczne związane z tymi kredytami, o łącznej wartości nominalnej 1.558.148.350,78 zł. Każda z wierzytelności została oznaczona indywidualnym numerem, a (...) Bank (...) S.A. miał przekazać spółce odrębnie dane dotyczące wierzytelności na nośniku elektronicznym wraz z kodem umożliwiającym przyporządkowanie wierzytelności określonej indywidualnie nadanym numerem.

24 października 2014 r. (...) sp. z o.o. sp. k. zawarła z powodem umowę, na podstawie której w celu zwolnienia się ze świadczenia pieniężnego przelała na powoda wierzytelności z tytułu umów bankowych, przysługujących poprzednio (...) Bank (...) S.A. wskazanych w załączniku nr (...) do Umowy Uzupełniającej (...), wymienione również w załączniku nr(...) do umowy.

12 sierpnia 2015 r. strony umowy z 24 października 2014 r. zawarły aneks, na mocy którego dołączyły do niej załącznik nr (...), obejmujący zestawienie przeniesionych umową z 24 października 2014 r., innych niż wierzytelności stwierdzone tytułem egzekucyjnym. Strony sprecyzowały również, że załącznik nr (...)do umowy obejmuje elektroniczne zestawienie wszystkich wierzytelności i pisemne zestawienie wierzytelności stwierdzonych tytułem egzekucyjnym.

W tych okolicznościach Sąd I instancji doszedł do przekonania, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Powód nie wykazał ani by wobec pozwanej istniała wierzytelność w podnoszonej przez niego wysokości, ani że wierzytelność ta została na niego skutecznie przeniesiona mocą umów cesji wierzytelności. W zakresie skuteczności czynności związanych z cesją wierzytelności, na podstawie przedstawionych przez powoda niekompletnych dokumentów, dokumentów z częściowo usuniętymi zapisami lub fragmentów dokumentów - oderwanych od całości, nie można ustalić, że doszło do dostatecznego, zindywidualizowanego oznaczenia, że wierzytelność wobec pozwanej była objęta - najpierw czynnościami banku wnoszącymi ją jako aport do innej spółki, a następnie, aby powód nabył ją skutecznie w drodze cesji. Nie sposób też ustalić wielkości tej wierzytelności. Opierając się na powyższych ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych Sąd I instancji na podstawie art. 69 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe w związku z art. 509 § 1 k.c. oddalił powództwo w całości. O kosztach postępowania Sąd ten orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Wyżej opisany wyrok został zaskarżony przez powoda co do 78.912,45 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego oraz wyciągnięcie na jej podstawie wniosków sprzecznych z tym materiałem dowodowym, co w szczególności objawiło się w:

o błędnie wyciągniętym wniosku, że powód nie wykazał istnienia i wysokości roszczenia, zwłaszcza zaś, że pozwana nie wykonywała umowy w sposób prawidłowy, a zatem, że skutkiem tego umowa nie została przedłużona, a niespłacona należność stała się wymagalna, podczas gdy:

* w (...) nr (...) odzwierciedlone zostało saldo rachunku kredytu na dzień jego wystawienia/ tj. 3 lutego 2014 r., a mianowicie: 78.912/45 zł-kapitał oraz 4.289/38 zł-odsetki za opóźnienie/ co przy kwocie udzielonego kredytu 75.600 zł oraz przewidzianym w regulaminie zapisie/ że przekroczenie przyznanej kwoty kredytu może zostać uznane przez Bank za wystąpienie przypadku naruszenia umowy (...) pozwana takiego naruszenia dokonała,

regulamin przewidywał, że spłata kredytu następuje przez uznanie rachunku bieżącego środkami wpłacanymi przez kredytobiorcę lub osobę trzecią, tymczasem, skoro (...) odzwierciedlający saldo rachunku na dzień jego wystawienia wskazywał na to, że na rachunku jest zadłużenie przekraczające kwotę kredytu, pozwana zaś nie udowodniła, aby na rachunku zapewniła środki wystarczające do spłaty kredytu (nie przedstawiła pokwitowania lub dowodu wpłaty), co świadczy o tym, że kredyt nie został spłacony, a zatem umowa nie była prawidłowo wykonywana przez pozwaną, bowiem zgodnie z regulaminem niezapłacenie przez kredytobiorcę jakiegokolwiek kwoty należnej Bankowi z tytułu umowy mogło zostać uznane przez Bank za naruszenie umowy,

powód wykazał udzielenie pozwanej kredytu, zaś samo wystawienie (...) przez Bank świadczy o tym, że roszczenia stały się wymagalne wskutek jej nieprzedłużenia, czego przyczyną było nieprawidłowe wywiązywanie się z jej postanowień przez pozwaną, ponieważ gdyby umowa była prawidłowo wykonywana, a w konsekwencji - uległa przedłużeniu, Bank nie miałby ekonomicznej potrzeby do wystawienia (...), równocześnie pozwana nie udowodniła, by zaciągnięte przez siebie zobowiązanie spełniła, zapewniając na rachunku odpowiednie środki,

o nieprawidłowym wyciągnięciu wniosku, że powód nie wykazał nabycia wierzytelności przysługującej pierwotnie (...) Bank (...) S.A. względem pozwanej, pomimo że:

* wierzytelność ta została skonkretyzowana w załączniku do oświadczenia z 7 sierpnia 2015 r. oraz załączniku do Aneksu nr (...) z 12 sierpnia 2015 r., (załączniku nr (...) do umowy z 24 października 2014 r.) które wbrew stanowisku Sądu nie różnią się wyłącznie nagłówkiem/ bowiem widnieją na nich podpisy różnych osób/ a dodatkowo załącznik do oświadczenia zawiera w sobie kolumnę z kodami przypisanymi do wierzytelności wnoszonych aportem/ którymi były one oznaczone w załączniku do aktu notarialnego; dokumenty źródłowe/ z których sporządzono ograniczony odpis/ nie zostały sporządzone wyłącznie na potrzebę niniejszego procesu/ zatem przedstawione w sprawie uwierzytelnione odpisy dokumentów prywatnych udowadniają/ że wierzytelność w nich opisana była przedmiotem umów przenoszących własność tej wierzytelności/

(...) sp. z o.o. sp. k. nie jest bankiem/ zatem w stosunku do niej (...) nie był tytułem egzekucyjnym w rozumieniu art. 777 k.p.c.v na którym mogłaby uzyskać na swoją rzecz klauzulę wykonalności/ zaś załącznik nr (...), o którym mowa w lit. (...)preambuły aneksu z 12 sierpnia 2015 r. stanowiło zestawienie wierzytelności stwierdzonych tytułem egzekucyjnym rozumianym w ten sposób/ że następca prawny mógł uzyskać na tym tytule egzekucyjnym klauzulę wykonalności na swoją rzecz (inaczej mówiąc, stwierdzone wyrokiem bądź nakazem zapłaty), z czego płynie wniosek, że wierzytelność dochodzona od pozwanej mogła zostać ujęta w Załączniku nr (...)

m wierzytelność ta została także skonkretyzowana w wydrukach z elektronicznych zestawień wierzytelności: wnoszonych aportem do (...) sp. z o.o. sp. k., jak również przenoszonych na rzecz powoda przez tę spółkę jako datio in solutum,

powód dysponował dokumentacją kredytową i sądową związaną z wierzytelnością, podczas gdy są one objęte ścisłą ochroną prawną - tajemnicą bankową, powód nie mógł zatem wejść w jej posiadanie inaczej, niż na

podstawie specjalnego tytułu prawnego, nadto zaś, jak wskazuje doświadczenie życiowe i zasady logiki, z przelewem wierzytelności wiąże się wydanie dotyczącej jej dokumentacji, skoro więc umowy z 8 i 24 października 2014 r. zostały wykonane w ten sposób, że wydano m. in. dokumentację związaną z dochodzonym w niniejszym postępowaniu roszczeniem, to celem i zamiarem stron obu wyżej wskazanych umów było przeniesienie własności związanej z tą dokumentacją wierzytelności;

- art. 6 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i odwrócenie ciężaru dowodu przez uznanie/ że powód nie wykazał niewywiązywania się przez pozwaną z warunków umowy/ podczas gdy powód udowodnił udzielenie pozwanej kredytu na określonych warunkach i w określonej wysokości/ lecz wyciągał skutki prawne z okoliczności braku należytego wywiązywania się z warunków umowy oraz braku zapłaty określonej w pozwie kwoty/ nie istnieje zaś dowód na fakt negatywny/ zwłaszcza niespełnienie świadczenia pieniężnego/ wobec czego ciężar dowodu wykazania/ że pozwana spełniła świadczenie pieniężne, czym prawidłowo wykonałaby umowę/ spoczywał właśnie na niej;

- art. 65 § 2 k.c. przez niezastosowanie i dokonanie wykładni sporządzonego 12 sierpnia 2015 r. aneksu do umowy świadczenia w miejsce wykonania z 24 października 2014 r. wyłącznie w oparciu o jego dosłowne brzmienie, bez uwzględnienia, że skoro spółka (...) sp. z o.o. sp. k. nie jest bankiem, to wierzytelności ujęte w (...) nie są dla niej stwierdzone tytułem egzekucyjnym, na który ona lub jej następcy prawni mogliby uzyskać klauzulę wykonalności

- art. 353 § 1 k.c. przez niezastosowanie, mimo że zachodziły ku temu podstawy, ponieważ gdyby sąd przeprowadził poprawnie postępowanie rozpoznawcze, doszedłby do wniosku, że powód może żądać od pozwanej spełnienia świadczenia, wynikającego z zaciągniętego przez nią wobec poprzednika prawnego powoda zobowiązania, a pozwana powinna to świadczenie spełnić. Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o: zmianę ww. wyroku w zaskarżonym zakresie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda 78.912,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu w obu instancjach według norm przepisanych z opłatą skarbową uiszczoną od pełnomocnictwa; ewentualnie uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z pozostawieniem mu rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania apelacyjnego. Nadto skarżący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów: oświadczenia złożonego przez (...) Bank (...) S.A. oraz (...) sp. z o.o. sp. k. 7 sierpnia 2015 r. z ograniczonym załącznikiem; aneksu nr (...) do umowy świadczenia w miejsce wykonania z 24 października 2014 r., zawartego 12 sierpnia 2015 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. sp. k. oraz powodem wraz z ograniczonym załącznikiem.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu przed Sądem Apelacyjnym/ w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się w przeważającej części uzasadniona. Przede wszystkim należy zauważyć/ że strona powodowa dołączyła do pozwu kserokopię umowy kredytowej nr (...) zawartej 1 października 2012r. między pozwaną E. L. a (...) Bank (...) S.A. w dniu 1 października 2012r. Z treści tej umowy wynika, że przedmiotowy Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 75.600 zł. Na tą też umowę strona powodowa powoływała się w treści pozwu. W świetle tych okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie, trzeba przytoczyć treść art.210§2 k.p.c., zgodnie z którym każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Tymczasem w niniejszej sprawie pozwana nie wypowiedziała się do tych twierdzeń powoda, a w szczególności nie zaprzeczyła faktowi udzielenia jej kredytu w kwocie 75.600 zł przez (...) Bank (...) S.A., na podstawie powołanej umowy. Co prawda pełnomocnik pozwanej oświadczył, że „kwestionuje istnienie przedmiotowej wierzytelności wobec pierwotnego wierzyciela”, to jednak tak ogólnikowe oświadczenie nie może być uznane za wypowiedzenie się co do wskazanych okoliczności faktycznych. W konsekwencji na podstawie art.230 k.p.c. należało uznać za przyznany przez pozwaną fakt udzielenia jej przedmiotowej pożyczki przez (...) Bank (...) S.A., przy czym w myśl art.229 k.p.c. ustalenie tego faktu nie wymagało dowodu.

Ustalenie zatem, iż w dniu 1 października 2012r. przedmiotowy Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 75.600 zł, wymagało od pozwanej stosownie do art.6 k.c. wykazania, że kredyt ten spłaciła. Tej jednak okoliczności pozwana

nie tylko, że nie wykazała ale nawet nie twierdziła, że kredyt ten spłaciła chociażby w części. Tymczasem pozwana, kwestionując istnienie roszczenia wynikającego z zaciągniętego zobowiązania, powinna przeciwstawić podniesionym przez powoda twierdzeniom okoliczność pozytywną, tj. spłatę zobowiązania w całości, a co więcej - powinna ją udowodnić, przedstawiając pokwitowania, potwierdzenia przelewów, historię rachunku kredytu czy jakiegokolwiek inne dowody potwierdzające spłatę. Strona pozwana w żaden sposób nie wykazała jednak tej okoliczności, nie udowodniła aby kredyt ten został spłacony chociaż w części. W konsekwencji powództwo w tym zakresie okazało się uzasadnione.

Z drugiej strony trzeba zauważyć/ że strona powodowa stosownie do art.6 k.c. nie wykazała/ żeby istniało zadłużenie powyżej kwoty udzielonego kredytu. Strona powodowa na tę okoliczność powołała tylko wyciąg z ksiąg banku, który zgodnie z Prawem bankowym (art. 95 § 1 a Prawa bankowego w zw. z art. 95 § 1 Prawa bankowego) w postępowaniu cywilnym nie może być traktowany jako dokument urzędowy. W szczególności strona powodowa nie wykazała okoliczności wezwania do zapłaty pozwanej ani konkretnej daty, w której jej zobowiązanie powinno być zostać spłacone. Bezsporne było tylko samo wypowiedzenie umowy. W tej sytuacji należało przyjąć/ że pozwana opóźniła się w spełnieniu świadczenia dopiero od dnia następnego po doręczeniu jej odpisu pozwu/ który to dokument należało potraktować jako wezwanie do spełnienia świadczenia o jakim mowa w art.455 k.c./ zatem od tej daty powodowi należą się odsetki za opóźnienie o jakich stanowi art.481§1 k.c.

Odnosząc się natomiast do kwestii, czy strona powodowa wykazała przejście omawianej wierzytelności najpierw na (...) sp. z o.o. sp. k., a następnie na stronę powodową należy zauważyć, że po pierwszej rozprawie strona powodowa przedstawiła odpowiednie dokumenty potwierdzające przejście tychże wierzytelności. Powód przedstawił umowę zmiany umowy (...) sp. z o.o. sp. k. z 8 października 2014 r., zawartą w formie aktu notarialnego, wraz z wydrukiem wyciągu z wykazu wnoszonych aportem wierzytelności (pliku komputerowego) utrwalonego na nośniku elektronicznym załączonym do umowy. Dodatkowo powód przedłożył odpis oświadczenia złożonego przez (...) Bank (...) S.A. oraz (...) sp. z o.o. sp. k. wraz z załącznikiem sporządzonym w formie papierowej. Z wyżej wskazanych dowodów ewidentnie wynikało, że na mocy umowy z 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A., jako komandytariusz, wniósł do spółki (...) sp. z o.o. sp. k. wkład niepieniężny w postaci pakietu wierzytelności, w tym wierzytelność przysługującą od pozwanej, a zindywidualizowaną poprzez wskazanie m. in.: rodzaju produktu bankowego - overdraft (odnawialny limit na rachunku), oznaczenie numeru umowy: (...), wskazanie daty zawarcia umowy: 1 października 2012 r., wskazanie danych osobowych pozwanej oraz kwoty pierwotnie przyznanego kredytu: 75.600 zł. Powód przedłożył także umowę świadczenia w miejsce wykonania, na mocy której (...) sp. z o.o. sp. k., w celu zwolnienia się z wykonania jednego zobowiązania, świadczyła wobec powoda inne, tj. przelew wierzytelności uprzednio wniesionych do niej aportem przez (...) Bank (...) S.A. Do umowy powód załączył wydruk z elektronicznego załącznika nr (...), a nadto przedłożył Aneks nr (...) do tejże umowy, zawarty 12 sierpnia 2015 r., wraz -z odpisem papierowego załącznika do umowy, który niniejszym aneksem wprowadzono. Z przedstawionych powyżej dowodów wynikało, że (...) sp. z o.o. sp. k. przelała na rzecz powoda pakiet wierzytelności, w tym wierzytelność przysługującą od pozwanej, oznaczoną jak wyżej. Te dokumenty zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika a zatem to poświadczenie miało moc dokumentu urzędowego. Dokumentom tym strona pozwana ani nie zaprzeczyła ani też nie wносиła o ich przedłożenie w oryginale. W związku z tym można uznać, że to, co się wiąże z tymi dokumentami zostało przez powoda wykazane, a więc wykazane zostało przejście zbytych ostatecznie powodowi wierzytelności, w tym wierzytelności względem pozwanej. Pozwana co prawda zarzucała, że pierwotny jej wierzyciel, tj. (...) Bank (...) S.A. nie mógł wnieść tych wierzytelności aportem - jej zarzut w tym zakresie był tego rodzaju, że wniesienie tych wierzytelności aportem do (...) sp. z o.o. sp. k. nie zostało to uwidocznione w rejestrze przedsiębiorców KRS. Ten zarzut jest jednak o tyle nieistotny, że wpis w KRS w tym zakresie ma jedynie charakter deklaratoryjny. Dalsze zarzuty podnoszone w tym zakresie przez stronę pozwaną w ogóle nie zostały oparte o jakikolwiek konkretny przepis prawa. Tym samym nie zasługują na uznanie. W żaden sposób fakt, że wnoszącym wierzytelność do (...) sp. z o.o. sp. k. był Bank nie stało w sprzeczności „ze szczególnym zaufaniem i pozycją” pierwotnego wierzyciela pozwanej ani z jego szczególnymi uprawnieniami czy obowiązkami, takimi jak tajemnica bankowa. Podkreślenia zresztą wymaga, że ww. wierzytelności zostały wniesione do (...) sp. z o.o. sp. k. jako aport z zachowaniem tajemnicy bankowej.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art.386§1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda 75.600 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 6 maja 2015 r., a w pozostałym zakresie oddalił powództwo. O odsetkach za opóźnienie Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o art. 481§1 k.c. w zw. z art.455 k.c., zasądzając je od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanej odpisu pozwu.

Powyższa zmiana spowodowała potrzebę korekty rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed Sądem I instancji. W związku z powyższym Sąd Apelacyjny zasądził od pozwanej na rzecz powoda 7.870 zł tytułem kosztów procesu. Na kwotę tę złożyła się opłata od pozwu 4270 zł i koszty zastępstwa procesowego 3.600 zł obliczone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r, w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz.U.2013 poz. 490 ze zm.).

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powoda oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 §§ 1 i 3 k.p.c. oraz z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 poz. 1804). Na tej podstawie zasądzono od pozwanej na rzecz powoda 9.346 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (opłata od apelacji w wysokości 3.946 zł i 5.400 zł kosztów zastępstwa procesowego).

Andrzej Daczyński Krzysztof Józefowicz Jan Futro

--	--	--